

РЕШЕНИЕ

№ 5640

гр. София, 20.10.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 41 състав,
в публично заседание на 08.10.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Луиза Христова

при участието на секретаря Мариана Велева, като разгледа дело номер **8169** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК. Образувано е по жалба на И. Д. С. от [населено място], срещу мълчалив отказ на кмета на [община], да предостави обществена информация по заявление за достъп до обществена информация, подадено чрез системата за сигурно електронно връчване на ДАЕУ на 17.07.2020г. Видно от извадка от системата на агенцията, заявлението по ЗДОИ е връчено на 20.07.2020г., като същото не е в прикачен файл, а представлява съдържанието на самото електронно писмо.

В жалбата се поддържа, че исканата информация представлява обществена информация по смисъла на чл.2, ал.1 от ЗДОИ със служебен характер, достъпът до която е свободен. Обосновава се задължението на административния орган да се произнесе по подаденото заявление с изричен акт в 14-дневен срок от регистриране на заявлението. Поради това мълчалив отказ по ЗДОИ е недопустим. Иска се от съда да го отмени и да задължи ответника да предостави исканата информация. Претендират се разноси по списък.

Ответната страна – кмета на [община], в становище от 20.08.2020г. посочва, че е отказано регистриране на заявлението на жалбоподателя, получено на 20.07.2020г., тъй като не е подадено надлежно съгласно чл. 24 от ЗДОИ и не съдържа прикачен файл. Поради това за него не е възникнало задължение да се произнесе по заявлението и не е формиран мълчалив отказ. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар на пълномощника на жалбоподателя.

Административен съд София-град като се запозна с доказателства по делото и с оглед правомощията си по чл.168 вр. чл.146 от АПК, прие за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят е подал заявление за достъп до обществена информация чрез системата за сигурно електронно връчване на Държавна агенция „Електронно управление“ на 17.07.2020г. до кмета на [община]. В него е поискал да му се предостави обществена информация, съдържаща се в следните документи: 1. Копия на сключените в периода 2017-2019г. нетрудови договори за предоставяне на услуги на обща стойност над 1000лв. без ДДС без тези, сключени по реда на ЗОП; 2. Копия на документите, установяващи какъв е размера на платените от общината възнаграждения по договорите по т.1 и вида и количеството на предоставените по тях услуги; 3. В случай, че предоставянето на копия затруднява общината, е поискана информацията относно предметът на всеки от договорите, правното основание, на което е сключен, договореното и изплатено възнаграждение от общината, вида и количеството на предоставените по договора услуги; 4. Информация по какви причини са сключени договорите и по какви критерии са избрани контрагентите по тях; 5. Информация припокриват ли се задълженията по тези договори със задължения на лица, наети по трудов договор с общината, съгласно длъжностните им характеристики; 6. Информация сключвани ли са договори за абонаментно правно обслужване с адвокати или адвокатски дружества за периода 2016-2019г. вкл. и на каква месечна цена; 7. Осъществявано ли е процесуално представителство през този период по граждански или административни дела, по които страна е кмета на общината или общината, от адвокати и ако да – по кои дела, пред кой съд, с какъв предмет с какъв материален интерес; 8. В какъв размер са разходите на общината за процесуално представителство по тези дела.

Заявлението не е процедурирано, видно от становище на ответника от 20.08.2020г.

При така установеното от фактическа страна, съдът обосновава следните правни изводи:

Жалбата е подадена от лице с правен интерес в срока по чл. 149, ал.2 от АПК – заявлението за предоставяне на достъп до обществена информация е подадено на 17.07.2020г. чрез системата за сигурно електронно връчване на Държавна агенция „Електронно управление“. Видно от разпечатка от системата на л.10, същото е получено на 20.07.2020г., но не е регистрирано. По него липсва произнасяне в срока по чл. 28, ал.1 от ЗДОИ, изтекъл на 03.08.2020г. Жалбата срещу мълчаливия отказ е подадена на 04.06.2020г. преди да изтече срока по чл. 149, ал.2 от АПК. Следователно същата е допустима, а разгледана по същество –основателна.

На първо място, ответникът е задължен субект по ЗДОИ като орган на местното самоуправление в Република България съгласно чл. 3, ал. 1 ЗДОИ.

На второ място, по дефиницията в чл.2, ал.1 ЗДОИ обществена информация е всяка информация, свързана с обществения живот в Република България, която дава възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона лица. Съгласно цитираното определение, в обхвата на "обществена информация" по смисъла на ЗДОИ попадат всички данни относно обществения живот, съдържащи се в документи и други материални носители на данни, създавани, получавани или съхранявани от задължените по ЗДОИ субекти. Обществената информация, създавана и съхранявана от органите и техните администрации, е официална и служебна. Официална е информацията, която се

съдържа в актовете на държавните органи и на органите на местното самоуправление при осъществяване на техните правомощия. Служебна е информацията, която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и на техните администрации.

На трето място, разпоредбата на чл.3, ал.1 ЗДОИ задължава субектите да предоставят обществена информация, която се създава или съхранява в тях. В случая ответникът не е изразил становище, че исканата информация не се съхранява при него, нито има данни да е препратил заявлението по реда на чл. 32 от ЗДОИ или да е уведомил жалбоподателя за липсата ѝ съгласно чл. 33 от съз. Напротив, същият не е регистрирал заявлението, защото не е подадено надлежно в съответствие с чл. 24, ал.1 и 2 от ЗДОИ. Съгласно тази разпоредба достъп до обществена информация се предоставя въз основа на писмено заявление или устно запитване. Заявлението се счита за писмено и в случаите, когато е направено по електронен път на адреса на електронната поща, публикуван официално от общината или чрез платформата за достъп до обществена информация по чл. 15в. В случая заявлението е подадено чрез системата за сигурно електронно връчване на Държавна агенция „Електронно управление“. Съгласно §1, т. 31 от ДР на Закона за електронното управление "Система за сигурно електронно връчване" е електронна препоръчана поща по смисъла на Регламент (ЕС) № 910/2014 и система, чрез която се удостоверява моментът на изпращане, получаване и връчване, както и се гарантират идентификацията, авторството и интегритетът на лицето, което изпраща, получава или връчва електронни документи или електронни изявления чрез системата. Съгласно чл. 22, ал. 1 и 2 от НАРЕДБА за общите изисквания към информационните системи, регистрите и електронните административни услуги Електронен адрес за връчване на резултат от електронна административна услуга е всеки адрес, на който автоматизирано може да се изпрати съобщение съгласно общоприет стандарт. Електронен адрес може да е:

1. адрес на електронна поща;
2. адрес в рамките на система за сигурно електронно връчване/система за електронна препоръчана поща;
3. адрес на програмен интерфейс, по протокол, определен от доставчика на услугата.

В общия закон уреждащ обществените отношения, свързани с правото на достъп до обществена информация, както и с повторното използване на информация от обществеността не е дадена легална дефиниция на понятието "адрес на електронна поща", дадена е дефиниция на понятието "интернет адрес" - унифициран идентификатор на ресурси или унифициран локатор на ресурси - § 1, т. 13 от Допълнителната разпоредба на ЗДОИ. Законодателят употребява и двата термина, като ги разграничава по смисъла, вложен в тях, в редица разпоредби на Закона за достъп до обществена информация. Легална дефиниция на понятието "електронна поща" е дадена в § 1, т. 11 на Допълнителните разпоредби на Закона за електронните съобщения (ЗЕС), който урежда обществените отношения, свързани с осъществяване на електронни съобщения. Според определенията "електронна поща"- това е съобщение във вид на текст, глас, звук или изображение, изпратено чрез обществена електронна съобщителна мрежа, което може да бъде съхранено в нея или е получено в крайното оборудване на получателя. Или електронната поща е способ за обмен на информация в електронен вид. В този смисъл РЕШЕНИЕ № 5095 ОТ 29.04.2020 Г. ПО АДМ. Д. № 14195/2019 Г., V ОТД. НА ВАС. Следователно подаването на заявление по ЗДОИ на адреса в рамките на система за сигурно електронно връчване/система за

електронна препоръчана поща е разновидност на подаване на адреса на електронна поща, с тази особеност, че гарантира сигурност на връчването и идентификация на изпращача и получателя (подобно на писмо по поща и препоръчано писмо по поща). Това, че електронната съобщителна мрежа, чрез която се подава заявлението, е различна, не означава, че не е спазена формата по чл. 24, ал.2 от ЗДОИ. Поради това съдът приема, че процесното заявление е подадено съобразно цитираната разпоредба и отказът да бъде регистрирано не означава, че същото не е връчено на ответника и за него не се е породило задължението да се произнесе.

В случая се търсят две групи обществена информация със служебен характер. Първата група е свързана с различни дейности на общината, за осъществяването на които тя не разполага с щатни служители. Посочен е периода, в който се иска, както и съдържанието на търсената информация. Тя се съдържа в документите, създадени и съхранявани от задължения субект– договори, фактури, платежни документи, приемо-предавателни протоколи, докладни записки за необходимостта от сключването на договорите. Втората група е свързана с дейността на общината във връзка с процесуалното ѝ представителство по дела. Същата се създава и съхранява по повод дейността на органа и на неговата администрация във връзка с правното обслужване на общината и процесуалното представителство по водените от и срещу нея дела. Исканата информация касае само факта на сключените договори през посочения в заявлението период без да се иска предоставяне на информация с кого са сключени тези договори.

Редът и условията за предоставяне на достъп до обществена информация са подробно регламентирани в глава III на ЗДОИ. В чл.28, ал.1 ЗДОИ е установено изрично задължение на субектите по чл.3 да разгледат подадените до тях заявления за достъп до търсената информация, като това задължение е скрепено със срок - не по-късно от 14 дни след датата на регистриране на заявлението. Съгласно ал.2 на същата норма в определения от закона срок органите или изрично определени от тях лица вземат решение за предоставяне или за отказ от предоставяне на достъп до исканата обществена информация, за което уведомяват писмено заявителя. Следователно единствената призната от закона възможност за процедиране на заявление за достъп до обществена информация е задълженият субект да постанови изричен акт решение за предоставяне или за отказ от предоставяне на достъп до исканата информация, което се връчва лично на заявителя срещу подпис. Изискването за писмено мотивирано произнасяне е гаранция за законосъобразност на акта. В случаите, когато задълженият субект не се произнесе в срок по заявлението, е налице мълчалив отказ по смисъла на 58, ал.1 АПК, който подлежи на съдебен контрол за законосъобразност. С оглед характера на уредените обществени отношения и целта на ЗДОИ, кметът на [община] е бил длъжен изрично да се произнесе в законоустановения срок по заявлението на жалбоподателя, чието съдържание отговаря на чл.25, ал.1 ЗДОИ, и е редовно от формална страна. Като не е сторил това, кметът на [община] е допуснал съществено нарушение на административно-производствените правила, установени в чл.38 и чл.39 ЗДОИ. Поради това мълчаливият отказ следва да бъде отменен, а преписката - върната на ответника за произнасяне по заявлението с надлежен изричен акт в съответствие с изискванията на ЗДОИ. При това произнасяне ответникът следва да съобрази дали исканата информация действително е налична, т.е. дали е създадена във вида, в който се иска от заявителя, или трябва да бъде създадена само за нуждите на заявлението; дали съдържа лични данни, които са изключени от обхвата на ЗДОИ

съгласно чл.2, ал.5 от него; дали засяга интересите на трето лице, респ. да поиска неговото съгласие за предоставянето ѝ. Евентуалното несъгласие на третото лице обаче има действие, т. е. е пречка за предоставяне на информация, само ако не е налице надделяващ обществен интерес, а такъв се презюмира до доказване на противното, като тежестта за това е на задължения субект - ответника.

При този изход на спора на жалбоподателя се дължат разноски в размер на внесената държавна такса и адвокатско възнаграждение, платено в брой съгласно договор за правна защита на л. 9. Основателно се явява възражението за неговата прекомерност с оглед ниската фактическа и правна сложност на делото, разглеждането му в едно съдебно заседание без събиране на допълнителни доказателства, неявяването на пълномощника на жалбоподателя в това заседание, както и липсата на осъществен контрол от съда по същество предвид мълчаливия отказ да се предостави исканата информация. Поради това същото следва да бъде намалено до минималния размер, предвиден в чл. 8, ал.3 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, от 500лв.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 от АПК Административен съд София-град, Второ отделение, 41 състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ мълчалив отказ на кмета на [община] да предостави на И. Д. С. от [населено място] достъп до обществена информация по нейно заявление, подадено чрез системата за сигурно електронно връчване на ДАЕУ на 17.07.2020г.

ВРЪЩА административната преписка на кмета на [община] за произнасяне по заявлението съобразно указанията, дадени в мотивите на настоящото решение в 14-дневен срок от влизането му в сила.

ОСЪЖДА кмета на [община] да заплати на И. Д. С. от [населено място] сумата от 510лв. разноски по водене на делото.

Препис от решението да се изпрати на страните.

Решението съгласно чл. 40, ал.3 от ЗДОИ не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: